

F.t.l. vedr. frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom

Lovforslag nr. L 209. Fremsat den 29. april 1981 af ministeren for skatter og afgifter

Forslag

til

Lov om ændring af lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom

(Ændringer som følge af indførelse af kontantvurdering)

§ 1

I lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom, jfr. lovbekendtgørelse nr. 301 af 12. juni 1970, som ændret senest ved lov nr. 61 af 18. februar 1981, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »inddragelsen«: », reguleret i henhold til vurderingslovens § 2 A,«.

2. I § 6, stk. 1, 1. pkt., udgår: », 2. pkt.«.

3. § 6, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Henstand er betinget af, at der til sikkerhed for betaling af henstandsbeløbet tinglyses skadesløsbrev på ejendommen med oprykkende prioritet. Skadesløsbrevets pålydende skal have panteret inden for den ved den senest foretagne vurdering ansatte ejendomsværdi, reguleret i henhold til vurderingslovens § 2 A. Henstand kan dog også indrømmes, såfremt der stilles anden betryggende sikkerhed.«

4. I § 8 indsættes efter »ejendommen« (2 steder): », henholdsvis den afgiftspligtige del af denne,«,

5. § 9, stk. 4, 1. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Afståelsesafgift svares af forskellen mellem afståelsesvederlaget for ejendommen og det beløb, hvortil vurderingsrådet har ansat ejendommen til ejendomsværdi, inden omregning efter vurderingslovens § 6 A, ved den første vurdering efter inddragelsen under en byzone eller et sommerhusområde. Til denne værdi lægges de forbedringsudgifter, der er afholdt efter den nævnte vurdering.«

6. § 12, 4. pkt., ophæves og i stedet indsættes:
»Endvidere udgør slutbeløbet ejendomsværdien ved den første vurdering, efter at afgiftspligt i henhold til § 11, stk. 1, er indtrådt. Indtræder pligten til at svare frigørelsesafgift i medfør af § 11, stk. 2, udgør slutbeløbet det beløb, hvortil vurderingsrådet har ansat ejendommen til ejendomsværdi ved 17. almindelige vurdering, inden omregning efter vurderingslovens § 6 A.«

7. I § 15 indsættes efter »ejendommen« (2 steder): », henholdsvis den afgiftspligtige del af denne,«, og »§ 12, 4. pkt.« ændres til: »§ 12, 5. pkt.«

8. I § 16, 2. pkt., ændres »§ 12, 4. pkt.« til: »§ 12, 4. og 5. pkt.«

§ 2

Loven har virkning fra og med 1. april 1981.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Regeringen har den 1. april 1981 fremsat forslag om indførelse af kontantvurdering af fast ejendom (L 197).

Ifølge forslaget skal vurderingsrådene foretage vurderingerne efter det hidtil gældende princip om normal prioritering. Der skal derefter maskinelt foretages en omregning til kontantværdi, idet den forudsatte normalprioritering kursansættes. Kontantværdien består således af den normale kontante udbetaling samt kursværdien af de normale gældsposter.

I bemærkningerne til lovforslaget er anført, at regeringen i konsekvens af de foreslåede regler agter at fremsætte forslag til ændring af bl. a. lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom allerede i denne folketingssamling.

Lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom (jfr. lovbekendtgørelse nr. 301 af 12. juni 1970) er senest ændret ved lov nr. 61 af 18. februar 1981, jfr. Folketingstidende 1980-81, spalte 3510, spalte 3808, spalte 6259, spalte 6689, tillæg A 2733, tillæg B 357, tillæg C 345.

Frigørelsesafgiftsloven indeholder bestemmelser om frigørelsesafgift og afståelsesafgift. Reglerne er forskellige, eftersom der er tale om ejendomme, der er indført i byzone eller sommerhusområde efter zonelovens ikrafttræden, eller ejendomme, der kom i byzone ved zonelovens ikrafttræden.

Forslaget om ændring af frigørelsesafgiftsloven er overvejende af teknisk karakter og tilsigter at bringe frigørelsesafgiftslovens regler i overensstemmelse med de foreslåede nye regler i vurderingsloven.

I Frigørelsesafgift.

Ejendomme, der indføres i byzone eller sommerhusområde efter zonelovens ikrafttræden.

Ved lov nr. 315 af 18. juni 1969 om by- og landzoner, der trådte i kraft den 1. januar 1970,

inddeltes *hele* landet i byzoner, landzoner og sommerhusområder.

Landzoner var alle de arealer, der ikke i henhold til loven blev henført til byzoner eller sommerhusområder.

By- og landzonenloven indeholdt et forbud mod i landzoner at foretage udstykning eller omdeling, opføre ny bebyggelse eller lade bestående bebyggelser eller ubebyggede arealer tage i brug til andre formål end landbrug, skovbrug eller fiskerivirksomhed. Dispensation kunne dog ske i form af en zonelovstilladelse (zonelovens § 9) fra amtsrådet.

Samtidig ændredes vurderingsloven ved lov nr. 320 af 18. juni 1969 således, at landbrugsejendomme i landzone blev lempeligere vurderet og dermed lempeligere beskattet, idet der ved grundværdiansættelsen skulle bortses fra forventninger om overgang til anden zonestatus.

Til gengæld forpligtedes ejerne ved en ny lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom til at sære frigørelsesafgift, når en landbrugsejendom m. v. blev inddraget under en byzone eller et sommerhusområde.

Efter de gældende regler beregnes frigørelsesafgiften i henhold til frigørelsesafgiftslovens § 2, stk. 1, af den afgiftspligtige ejendoms *frigørelsesværdi*, som er det beløb, hvormed et slutbeløb overstiger et basisbeløb. *Slutbeløbet* er det beløb, hvortil ejendommen er ansat til ejendomsværdi i henhold til loven om vurdering af landets faste ejendomme ved den første vurdering efter inddragelsen under en byzone eller et sommerhusområde. Denne vurdering skal i henhold til vurderingslovens § 4 A foretages uden uforment ophold efter inddragelsen og uden for de almindelige vurderinger og årsvurderinger. *Basisbeløbet* skal beregnes ved at formindske ejendomsværdien ved den sidste vurdering før inddragelsen med et eventuelt differencebeløb i henhold til vurderingslovens § 14, stk. 6, og forhøje det herefter fremkomne beløb med 50 pct. Det nævnte differencebeløb er udtryk for den

merværdi, der skyldes forventning om ændret zonestatus.

Den afgiftspligtige kan i henhold til frigørelsesafgiftslovens § 6 på visse betingelser få *henstand* med betalingen af frigørelsesafgiften. En af betingelserne er, at der til sikkerhed for betaling af henstandsbeløbet skal tinglyses et skadesløsbrev på ejendommen med oprykkende prioritet. Skadesløsbrevets pålydende med tillæg af foranstående prioriteter må i henhold til § 6, stk. 3, 2. pkt., ikke overstige den ved den senest foretagne vurdering ansatte ejendomsværdi af den faste ejendom.

I henhold til § 8 kan den afgiftspligtige inden 4 år efter afgiftspligtens indtræden forlange ejendommen overtaget af kommunen for et beløb svarende til det ovenfor nævnte slutbeløb. Det er dog en betingelse, at ejendommen fortsat anvendes som landbrug m. v.

Efter indførelse af kontantvurdering vil både slutbeløbet og basisbeløbet være en kontantværdi.

Ifølge forslaget om indførelse af kontantvurdering skal »kontantejendomsværdien« træde i stedet for »ejendomsværdien«, hvor dette udtryk benyttes i den øvrige lovgivning. Slutbeløbet skal som hidtil fastsættes ved en § 4 A-vurdering, og denne skal efter det af regeringen fremsatte forslag til ændring af vurderingsloven foretages efter prisforholdene pr. den seneste 1. april forud for zoneinddragelsen.

For at undgå at der skal svares frigørelsesafgift af mere end den værdistigning, der følger af selve zoneoverførslen, foreslås det at ændre § 2, stk. 1, således, at basisbeløbet skal beregnes på grundlag af kontantejendomsværdien ved den sidste vurdering før inddragelsen med eventuelle årsreguleringer i henhold til vurderingslovens § 2 A.

Samtidig foreslås kravet om sikkerhedsstillelse ved henstand ændret således, at skadesløsbrevet kan udstedes inden for kontantejendomsværdien, reguleret i henhold til vurderingslovens § 2 A. For at gøre ordningen mere smidig foreslås det, at der i stedet for skadesløsbrev skal kunne stilles anden form for betryggende sikkerhed.

Endvidere foreslås, at kommunerne som hidtil skal være pligtige til inden 4 år efter zoneoverførslen at overtage de afgiftspligtige ejendomme for det ovennævnte slutbeløb. Som foran anført er slutbeløbet den kontantværdi, ejendommen sættes til ved den vurdering, der i henhold til vurderingslovens § 4 A skal foretages efter zoneoverførslen. Der tages således ikke hensyn til eventuelle prisændringer i de 4 år, inden for hvilke ejerne har frist til at kræve ejendommene overtaget af

kommunerne. Dette er i overensstemmelse med den gældende ordning.

Ejendomme, der kom i byzone ved zonetovens ikrafttræden.

Ved by- og landzonetovens ikrafttræden kom de landbrugsejendomme, som lå i de daværende inder- eller mellemzoner, automatisk i byzone og blev derfor ikke omfattet af de lempelige regler om grundværdiansættelsen for landbrugsejendomme i landzone. De blev heller ikke automatisk omfattet af de almindelige regler om frigørelses- og afståelsesafgift.

I stedet indsattes ved lov nr. 327 af 18. juni 1969 en ny § 6 B i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme om, at ejerne kunne afgive erklæring om, at de ønskede de i frigørelsesafgiftsloven indeholdte regler bragt i anvendelse på ejendommen.

Herved opnåede ejerne, at der i forbindelse med grundværdiansættelsen i henhold til vurderingslovens § 14, stk. 7, skulle fastsættes et differencebeløb, som var udtryk for forskellen mellem ejendommens grundværdi og den grundværdi, der ville være ansat for ejendommen, såfremt den var omfattet af de lempelige regler for landbrugsejendomme i landzone. Dette differencebeløb kunne fratrækkes i den ansatte grundværdi ved beregningen af kommunal grundskyld. Til gengæld forpligtede de sig til at svare frigørelsesafgift ved ejendommenes overgang til anden anvendelse, dog senest ved 17. almindelige vurdering.

Der resterer nu kun ca. 125 af disse ejendomme i hele landet.

Frigørelsesafgiften beregnes også for disse ejendomme i henhold til § 12 af forskellen mellem et slutbeløb og et basisbeløb. For de ejendomme, som har skiftet anvendelse forud for 17. almindelige vurdering, er *slutbeløbet* ejendomsværdien ved den vurdering, der i henhold til vurderingslovens § 4 A skal foretages umiddelbart efter overgangen til anden anvendelse. For alle øvrige ejendomme er ejendomsværdien ved 17. almindelige vurdering slutbeløbet. *Basisbeløbet* beregnes ved at formindske ejendomsværdien ved den senest foretagne vurdering før den ændrede anvendelse, henholdsvis før 17. almindelige vurdering, med et eventuelt differencebeløb i henhold til vurderingslovens § 14, stk. 7, og forhøje det herefter fremkomne beløb med 50 pct.

Ejerne af de ejendomme, for hvilke pligt til at svare frigørelsesafgift indtræder ved 17. almindelige vurdering, kan i henhold til § 14 få henstand

med betaling af afgiften på de samme betingelser som nævnt ovenfor. De kan endvidere i henhold til § 15 inden 4 år efter afgiftspligtens indtræden kræve ejendommene overtaget af kommunerne for det ovenfor nævnte slutbeløb.

Indtræder afgiftspligten ved 17. almindelige vurdering, vil slutbeløbet være en kontantværdi.

Det foreslås at ændre reglen om beregning af frigørelsesafgift for de såkaldte § 6 B-ejendomme således, at slutbeløbet bliver den ejendomsværdi, vurderingsrådet ansætter for ejendommene ved 17. almindelige vurdering efter princippet om sædvanlig prioritering.

Da ejerne af de såkaldte § 6 B-ejendomme siden by- og landzonelovens ikrafttræden har kunnet påregne, at de kunne kræve ejendommene overtaget af kommunerne ved 17. almindelige vurdering, medmindre ejendommene var overgået til anden anvendelse inden da, vil det være rimeligt, at kommunerne skal overtage ejendommene for et beløb, der er opgjort efter de gældende principper. Det foreslås derfor, at ejendommene skal kunne kræves overtaget for den ejendomsværdi, vurderingsrådet ansætter for ejendommene ved 17. almindelige vurdering efter princippet om sædvanlig prioritering.

II Afståelsesafgift.

Ved den første afståelse af ejendomme, for hvilke der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift, skal der svares afståelsesafgift i stedet for særlig indkomstskat.

Afståelsesafgiften svares i henhold til §§ 9 og 16 af forskellen mellem afståelsesvederlaget og slutbeløbet med tillæg af visse forbedringsudgifter.

Afståelsesvederlaget er oftest en prioriteret pris, mens slutbeløbet efter indførelse af kontantvurdering vil være en kontantværdi.

For at gøre de to beløb, afståelsesafgiften skal beregnes af, sammenlignelige, foreslås det at ændre reglerne således, at afståelsesafgift skal svares af forskellen mellem afståelsesvederlaget og den ejendomsværdi, vurderingsrådet har sat ejendommen til som normalt prioriteret ved § 4 A-vurderingen. For de § 6 B-ejendomme for hvilke pligt til at svare frigørelsesafgift indtræder ved 17. almindelige vurdering, vil det være den ejendomsværdi, vurderingsrådet ansætter ved denne vurdering.

Det sikres herved, at afståelsesvederlaget sammenlignes med en prioriteret værdi.

Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget.

Frigørelsesafgiften skal efter lovforslaget beregnes på grundlag af forskellen mellem to kontantejendomsværdier. Dette indebærer, at afgiftsgrundlaget for frigørelsesafgiften vil blive mindre end efter de gældende regler, hvor ejendomsværdierne er fastsat efter normalprioriteringsprincippet. Afgiftsgrundlaget vil typisk falde med 20–25 pct. i forhold til gældende regler. Lovforslaget vil derfor medføre et vist provenutab for frigørelsesafgiften.

Der eksisterer ikke noget statistisk materiale, der gør det muligt at beregne dette provenutab. Det vil dog måske være rimeligt at antage, at faldet i boligbyggeriet og den generelle økonomiske afmatning vil medføre, at behovet for overførsel af ejendomme fra landzone til byzone eller sommerhusområde vil være begrænset i de nærmeste år. Da det endvidere er muligt at få henstand med frigørelsesafgiften i op til 12 år, må det antages, at provenutabet i de nærmeste år vil blive af meget begrænset størrelsesorden.

Lovforslaget ventes ikke at give anledning til væsentlige administrative problemer.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Efter indførelse af kontantvurdering vil både basisbeløbet og slutbeløbet være en kontantværdi.

I tiden mellem den sidste vurdering af en ejendom og zoneoverførslen kan kontantejendomsværdien være reguleret i henhold til vurderingslovens § 2 A. Ved den foreslåede ændring sikres, at basisbeløbet bliver beregnet på grundlag af den seneste ejendomsværdi før zoneoverførslen med eventuelle reguleringer.

Til § 1, nr. 2

Ændringen er redaktionel.

Til § 1, nr. 3

Ved bestemmelsen ændres reglen om sikkerhed for henstand med frigørelsesafgiftens betaling således, at skadesløsbrevet kan udstedes inden for kontantejendomsværdien med eventuelle reguleringer i henhold til vurderingslovens § 2 A.

Samtidig lempes kravene til sikkerhedsstillingen, således at der også kan stilles anden form for betryggende sikkerhed, f. eks. en bankgaranti.

De nærmere betingelser vil være at fastsætte i hvert enkelt tilfælde.

Reglen gælder også for de § 6 B-ejendomme, for hvilke pligten til at svare frigørelsesafgift indtræder ved 17. almindelige vurdering.

Til § 1, nr. 4

Kommunerne vil efter indførelse af kontantvurdering være forpligtet til at overtage de frigørelsesafgiftspligtige ejendomme for kontant-ejendomsværdien ved den vurdering, der i henhold til vurderingslovens § 4 A skal foretages umiddelbart efter zoneoverførslen. Beløbet ændres efter forslaget ikke, selv om ejerne udnytter hele deres betænkningstid på 4 år.

Samtidig præciseres det, at kommunerne kun er pligtige at overtage den del af en ejendom, der er frigørelsesafgiftspligtig i henhold til § 1. Dette er i overensstemmelse med hidtidig praksis.

Til § 1, nr. 5 og 8

Ejendomme handles meget sjældent kontant, og afståelsesvederlaget vil derfor oftest være en prioriteret pris.

Ved forslaget sikres, at det slutbeløb, afståelsesvederlaget skal sammenlignes med, er en prioriteret værdi.

Til § 1, nr. 6

Pligten til at svare frigørelsesafgift af de såkaldte § 6 B-ejendomme indtræder senest ved 17. almindelige vurdering.

Er afgiftspligten indtrådt ved en ejendoms overgang til anden anvendelse inden 17. almindelige vurdering, vil slutbeløbet altid være en prioriteret værdi.

Ved ændringsforslaget sikres, at slutbeløbet også

vil være en prioriteret værdi for de ejendomme, for hvilke pligten til at svare frigørelsesafgift indtræder ved 17. almindelige vurdering.

Til § 1, nr. 7

Der henvises til de almindelige bemærkninger samt til bemærkningerne til § 1, nr. 4, sidste afsnit.

Til § 2

Ændringerne i frigørelsesafgiftsloven skal finde anvendelse fra samme tidspunkt som de ændrede vurderingsregler.

Det vil sige, at fra og med 1. april 1981 vil »ejendomsværdien« i denne lov i overensstemmelse med den nye regel i vurderingsloven være »kontantejendomsværdien«, hvor ikke andet anføres.

Såfremt en landbrugsejendom den 1. april 1981 eller senere overføres fra landzone til byzone eller sommerhusområde, skal frigørelsesafgiften beregnes efter de ændrede regler. Det vil sige, at § 4 A-vurderingen vil være en kontantværdi, og at basisbeløbet skal beregnes på grundlag af kontantejendomsværdien ved 17. almindelige vurdering med eventuelle årsreguleringer. Begærer den afgiftspligtige henstand med betaling af frigørelsesafgiften, skal skadesløsbrevet udstedes inden for kontantejendomsværdien ved 17. almindelige vurdering med eventuelle årsreguleringer. Kræver han ejendommen overtaget af kommunen, vil overtagesbeløbet blive ejendommens kontantejendomsværdi ved 17. almindelige vurdering, hvis denne er slutbeløbet.

Bilag

I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget

§ 1

I lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom, jfr. lovbekendtgørelse nr. 301 af 12. juni 1970, som ændret senest ved lov nr. 61 af 18. februar 1981, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »inddragelsen«: », reguleret i henhold til vurderingslovens § 2 A,«.

§ 2. Frigørelsesafgiften beregnes af den afgiftspligtige ejendoms frigørelsesværdi. Frigørelsesværdien udgør det beløb, hvormed et slutbeløb overstiger et basisbeløb. Slutbeløbet udgør det beløb, hvortil ejendommen er ansat til ejendomsværdi i henhold til loven om vurdering af landets faste ejendomme ved den første vurdering efter inddragelsen under en byzone eller et sommerhusområde. Basisbeløbet beregnes ved at formindske ejendomsværdien ved den sidste vurdering før inddragelsen med eventuelt differencebeløb i henhold til vurderingslovens § 14, stk. 6, og forhøje det herefter fremkomne beløb med 50 pct.

2. I § 6, stk. 1, 1. pkt., udgår: », 2. pkt.«.

§ 6. Efter begæring af den afgiftspligtige ydes der henstand med betalingen af frigørelsesafgiften, jfr. dog stk. 3, 2. pkt.

3. § 6, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Henstand er betinget af, at der til sikkerhed for betaling af henstandsbeløbet tinglyses skadesløsbrev på ejendommen med oprykkende prioritet. Skadesløsbrevets pålydende skal have panteret inden for den ved den senest foretagne vurdering ansatte ejendomsværdi, reguleret i henhold til vurde-

ringslovens § 2 A. Henstand kan dog også indrømmes, såfremt der stilles anden betryggende sikkerhed.«

Stk. 3. Til sikkerhed for betaling af henstandsbeløbet tinglyses der, så snart dette kan ske, skadesløsbrev på den faste ejendom med oprykkende prioritet. Skadesløsbrevets pålydende med tillæg af foranstående prioriteter må ikke overstige den ved den senest foretagne vurdering ansatte ejendomsværdi af den faste ejendom.

4. I § 8 indsættes efter »ejendommen« (2 steder): », henholdsvis den afgiftspligtige del af denne,«.

§ 3. Den afgiftspligtige kan inden 4 år efter afgiftspligtens indtræden forlange ejendommen overtaget af primærkommunen for et beløb svarende til det i § 2, stk. 1, omtalte slutbeløb, forudsat at ejendommen på tidspunktet for begæringens fremsættelse fortsat udelukkende benyttes som omtalt i § 1, stk. 1.

5. § 9, stk. 4, 1. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Afståelsesafgift svares af forskellen mellem afståelsesvederlaget for ejendommen og det beløb, hvortil vurderingsrådet har ansat ejendommen til ejendomsværdi, inden omregning efter vurderingslovens § 6 A, ved den første vurdering efter inddragelsen under en byzone eller et sommerhusområde. Til denne værdi lægges de forbedringsudgifter, der er afholdt efter den nævnte vurdering.«

§ 9. — — —

Stk. 4. Afståelsesafgift svares af forskellen mellem afståelsesvederlaget for ejendommen og det i § 2, stk. 1, omtalte slutbeløb med

tillæg af forbedringsudgifter, der er afholdt efter den første vurdering efter inddragelsen under en byzone eller et sommerhusområde.

6. § 12, 4. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Endvidere udgør slutbeløbet ejendomsværdien ved den første vurdering, efter at afgiftspligt i henhold til § 11, stk. 1, er indtrådt. Indtræder pligten til at svare frigørelsesafgift i medfør af § 11, stk. 2, udgør slutbeløbet det beløb, hvortil vurderingsrådet har ansat ejendommen til ejendomsværdi ved 17. almindelige vurdering, inden omregning efter vurderingslovens § 6 A.«

§ 12. Frigørelsesafgiften beregnes efter §§ 2-4. Basisbeløbet efter § 2, stk. 1, for de af § 11, stk. 1, omfattede ejendomme beregnes dog ved at formindske ejendomsværdien ved den senest foretagne vurdering før den ændrede anvendelse med et eventuelt differencebeløb i henhold til vurderingslovens § 14, stk. 7, og forhøje det herefter fremkomne beløb med 50 pct. Indtræder pligten til at svare frigørelsesafgift i medfør af § 11, stk. 2, beregnes basisbeløbet ved at formindske ejendomsværdien ved den senest foretagne vurdering før afgiftspligtens indtræden med et eventuelt differencebeløb i henhold til vur-

deringslovens § 14, stk. 7, og forhøje det herefter fremkomne beløb med 50 pct. Endvidere udgør slutbeløbet ejendomsværdien ved den første vurdering, efter at afgiftspligt i henhold til § 11, stk. 1 eller 2, er indtrådt.

7. I § 15 indsættes efter »ejendommen« (2 steder): », henholdsvis den afgiftspligtige del af denne«, og »§ 12, 4. pkt.« ændres til: »§ 12, 5. pkt.«

§ 15. Indtræder afgiftspligten i medfør af § 11, stk. 2, kan den afgiftspligtige inden 4 år efter afgiftspligtens indtræden forlange ejendommen overtaget af primærkommunen for et beløb svarende til det i § 12, 4. pkt., omtalte slutbeløb, forudsat at ejendommen på tidspunktet for begæringens fremsættelse fortsat udelukkende benyttes som omtalt i § 1, stk. 1.

8. I § 16, 2. pkt., ændres »§ 12, 4. pkt.« til: »§ 12, 4. og 5. pkt.«

§ 16. Ved den første afståelse, efter at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift i henhold til § 11, stk. 1 eller 2, anvendes §§ 9 og 10 om afståelsesafgift. Om slutbeløbet gælder dog § 12, 4. pkt.